

Oponentský posudek diplomové práce Martiny Stieglerové

Úkolem studentky bylo komplexní kostýmové řešení hry **Friedricha Schillera, Don Carlos**

Na celé práci je patrné, že se jí autorka věnovala s velkým zájmem. Teoretická část je studií směřující ke koncepci kostýmního řešení. Zabývá se v ní historickým kontextem, atmosférou Španělska i kontrastem postav Schillerových a historických. Analýza dramatických situací a postav, stejně jako popis a rozbor uvedených inscenací, je toho důkazem.

Na začátku své vlastní práce si klade otázku - do jaké míry je nutné se řídit dobovým kostýmem při inscenování historických her, byť by se v nich řešila nadčasová témata. I pro samotného Schillera je historické Španělsko spíš pozadím, na kterém exponuje aktuální společenské a morální otázky.

Po důkladném studiu všech uvedených materiálů si studentka vybírá, co je pro ni nosné při zpracování postav této hry - využívá dobovou siluetu ve tvaru "X" a tvarování kostýmu pomocí "krunýřů", které svírají těla herců a neumožňují jim přirozený pohyb. Tyto dva aspekty vycházejí z konstrukcí renesanční španělské módy a mohou přispět jak k interpretaci díla, tak i k interpretaci a hereckému ztvárnění dramatických postav. Potud je autorčino rozhodnutí více než správné. Problém vidím jen při popisu jednotlivých kostýmů, /přestože se autorka ve své práci vyjadřuje přesně, klade si různé otázky a hledá jasné odpovědi/ kdy se místy zdá, že chce vše definovat tvarem, střihem a použitými materiály tak, aby kostým působil jako výtvarný objekt sám o sobě a málo počítá s tím, že je to jeden z výrazových prostředků herce. Zdá se mi, že tato "horlivost" je způsobena nedostatkem zkušeností s funkcí kostýmů při spolupráci s herci na přípravě inscenace.

To nemá nic společného s realizací kostýmních návrhů, kde autorka prokazuje výraznou schopnost zvolit technologická řešení, materiály i barevnost tak, aby sloužily jí stanovenému záměru.

Práci doporučuji k objobě.